

Versió en català

I. Preàmbul

1. Aquesta Carta és una iniciativa conjunta de la Secretaria de la Comissió Econòmica de les Nacions Unides per a Europa (Secretaria de la UNECE), l'Institut de Dret Europeu del Trànsit (IETL) i el Consell d'Oficines Nacionals (COB).
2. Definir els drets de la víctima pressuposa un bon nivell de cooperació entre la víctima i l'entitat responsable d'indemnitzar la víctima. Aquesta cooperació depèn de la bona fe i la col·laboració de totes les parts. Qualsevol intenció o comportament fraudulent per part de qualsevol de les parts posarà en perill la bona relació entre elles.
3. S'espera que els principis recomanats en aquesta Carta s'apliquin tant als accidents de trànsit nacionals com als transfronterers (internacionals). Aquesta Carta – que es creu que és la primera d'aquest tipus – té com a finalitat conscienciar sobre els drets de les víctimes d'accidents de trànsit i proporcionar un marc general per a un procés de gestió de reclamacions àgil i transparent.
4. La Carta no pretén legislar, ni totalment ni parcialment. No afecta cap font de dret nacional o internacional en cap cas. La Carta pretén ser un codi de conducta per a tots els implicats en la indemnització de les víctimes d'accidents de trànsit. Sovint, una reclamació es gestiona correctament des d'un punt de vista legal, però de vegades la manera en què es resol la compensació pot ser qüestionable. Això s'ha d'evitar amb un comportament correcte i respectuós per part de totes les parts implicades.

II. Principis

5. **Principi 1:** Una víctima d'un accident de trànsit és tota persona, física o jurídica, que pateixi un dany material o immaterial o una lesió corporal com a conseqüència de l'ús d'un vehicle terrestre de motor en la circulació viària.
6. La víctima ha de tenir dret a ser indemnitzada si el dany o la lesió corporal han estat causats per una o més persones que han infringit les normes de trànsit vigents en el moment de l'accident. Idealment, el dret a ser indemnitzat també hauria d'incloure els danys que no siguin conseqüència de la negligència o la culpa del conductor i que hagin estat causats únicament per l'ús del vehicle en circulació.
7. La víctima pot perdre el dret a rebre una indemnització, totalment o parcialment, com a conseqüència de la seva pròpia culpa o negligència.
8. **Principi 2:** La víctima ha de poder presentar una reclamació no només contra la persona que ha infringit les normes de trànsit, sinó també –basant-se en el risc operatiu de l'ús d'un vehicle terrestre de motor– contra el seu titular.
- Si una entitat (l'indemnitzador) ha estat establerta per llei per oferir una indemnització total o parcial pels danys derivats de l'ús d'un vehicle terrestre de motor en la circulació viària, la víctima ha de poder presentar la reclamació a aquesta entitat d'acord amb les condicions establertes per la legislació aplicable.
9. **Principi 3:** S'ha de donar a la víctima el màxim termini legal per presentar la sol·licitud d'indemnització i les proves relacionades amb aquesta reclamació.

II. Principis

10. **Principi 4:** La reclamació de la víctima s'ha de gestionar de manera proactiva, amb diligència i respecte. La víctima ha de rebre informació sobre la tramitació de la reclamació i sobre qui la gestiona en un termini adequat.
11. **Principi 5:** La víctima o el(s) seu(s) representant(s) degudament designat(s) s'han de tractar amb equitat, dignitat, respecte i empatia, amb tota l'atenció que es mereixen tenint en compte la situació en què es pot trobar la víctima com a conseqüència de l'accident de trànsit, i s'han de respectar alhora els drets de l'indemnitzador o del responsable de l'accident.
12. La víctima ha de rebre una resposta motivada pel que fa a l'acceptació o el rebutjament total o parcial de la reclamació.
13. **Principi 6:** La víctima ha de tenir l'oportunitat de ser escoltada en el procés de tramitació del sinistre. L'indemnitzador ha de proporcionar una resposta motivada a la reclamació de la víctima en un termini raonable i ha d'explicar més concretament els motius de qualsevol rebutjament total o parcial de la reclamació.
14. **Principi 7:** Si la responsabilitat s'ha determinat però la indemnització encara no s'ha quantificat totalment, la víctima ha de rebre pagaments a compte o provisionals per part de l'indemnitzador. Els pagaments a compte haurien de cobrir, idealment, el dany o el perjudici corporal sofert que cap altra entitat encara no ha indemnitzat.
15. **Principi 8:** La víctima ha de disposar d'un termini raonable de reflexió abans d'acceptar o rebutjar una proposta d'indemnització, durant el qual pot cercar l'opinió d'un professional independent abans de prendre una decisió.
16. Els drets de la víctima no haurien de veure's compromesos per una indemnització manifestament incorrecta o insuficient. Si la víctima té dret a una indemnització, aquesta indemnització s'ha de pagar dins del termini establert i d'acord amb la legislació aplicable.
17. **Principi 9:** El dret de la víctima a una indemnització no hauria de veure's afectat per clàusules contractuals entre, d'una banda, el conductor, el titular del vehicle o qualsevol altre responsable del dany i, de l'altra, el seu assegurat, que puguin reduir les obligacions d'aquest darrer envers l'assegurat.
18. **Principi 10:** La víctima ha de poder adreçar-se a un tribunal o a qualsevol altra entitat neutral per obtenir una avaluació independent dels seus drets d'acord amb la legislació aplicable.

Els drets de les víctimes descrits en aquests principis pressuposen una intenció i un comportament honest i no fraudulent de la víctima. Aquests drets no s'aplicaran en cas que es pugui determinar que la víctima no ha actuat de bona fe. Sempre que sigui possible (i tenint en compte les seves lesions corporals), la víctima ha de mostrar una actitud raonable i cooperativa durant tot el procés de tramitació del sinistre.

III. Epíleg

19. Durant dècades, les Nacions Unides s'han esforçat per reduir el nombre d'accidents de trànsit arreu del món. No obstant això, les mesures de prevenció de seguretat viària per si soles no han pogut evitar més d'un milió d'accidents de trànsit cada any a tot el món.

20. La Secretaria de la UNECE, l'IETL i el COB volen millorar la situació posterior a un accident de trànsit de les víctimes afectades o, en cas de la mort d'aquestes víctimes, la dels seus familiars, i alleugerir-los el dany i el patiment mitjançant l'aplicació dels deu principis sobre els drets de les víctimes de trànsit que s'inclouen en aquesta Carta.

21. Aquests principis no constitueixen un codi de conducta exhaustiu, sinó més aviat una crida a oferir la millor assistència possible a les víctimes d'accidents de trànsit en la seva situació posterior a l'accident, i donar-los –o, en cas de mort, als seus hereus o familiars supervivents al seu càrrec– de manera ràpida i justa el que es mereixen: un tracte digne i respectuós en les interaccions durant les gestions de negociació de la indemnització. L'objectiu d'aquest enfocament ha de ser aconseguir una indemnització justa i, en tots els aspectes, adequada, per alleujar la injustícia patida per la víctima o els seus supervivents.